

GEMEENSCHAPPELIJK MEMORANDUM VAN HET GRONDWETTELIJK HOF,
HET HOF VAN CASSATIE EN DE RAAD VAN STATE

Het is eerder zeldzaam dat de drie hoogste rechtscolleges van het land: het Grondwettelijk Hof, het Hof van Cassatie en de Raad van State, zich in een gemeenschappelijk memorandum tot de beleidsvoerders richten.

Dit memorandum is dan ook een noodkreet na 5 jaar lineaire besparingen ten belope van meer dan 2 % per jaar. Er is zoveel bespaard inzake werking en personeel en zo weinig geïnvesteerd, bijvoorbeeld inzake informatica, dat er nauwelijks nog op een kwaliteitsvolle manier tijdig recht kan worden gesproken. Nochtans is dat een essentieel vereiste in een democratische rechtsstaat, waarin de rechtscolleges waken over de naleving van de rechten en vrijheden, gewaarborgd door de Grondwet, de wetten en de internationale verdragen. In de rechtsstaat moet elke rechtzoekende toegang hebben tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter die binnen een redelijke termijn uitspraak doet over de door de rechtzoekende gevraagde bescherming van zijn rechten en belangen. Een spoedige rechtszekerheid over zowel de geldigheid als de interpretatie van rechtsregels, zowel voor de burgers als voor de overheid, is een fundamentele bezorgdheid die niet alleen het algemeen belang, maar zelfs de openbare orde raakt.

Bovendien komt een snelle rechtspraak, met kortere periodes van rechtsonzekerheid tot gevolg, de economie van het land ten goede.

Opdat de rechtscolleges die wezenlijke opdracht zouden kunnen vervullen, dient er niet alleen een einde te komen aan de voormelde lineaire besparingen, maar bovendien moeten zij eveneens bijkomende financiële middelen krijgen.

Die middelen worden in de respectievelijke memorandums van het Grondwettelijk Hof, het Hof van Cassatie en de Raad van State uiteengezet en gemotiveerd.

Zonder die bijkomende financiering dreigt de achterstand die hier en daar bestaat, ondanks de lovenswaardige inzet van velen, in de ogen van de rechtzoekenden neer te komen

op een laattijdige en bijgevolg nutteloze rechtsbedeling, ja zelfs op rechtsweigerings. Dit moet te allen prijze vermeden worden.

Het gaat overigens om eerder bescheiden bedragen in het licht van de globale staatshuishouding en van de economische baten die er ongetwijfeld uit voortvloeien. Bovendien zijn de hoogste rechtscollages bereid om, via de toekenning van meer autonomie in het beheer van de financiële middelen, financiële verantwoordelijkheid te dragen.